

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.905 van 16 oktober 1997
in de zaak A. 74.451/IX-312.**

In zake : Sofia DE MEUTER,
wonende te ELSENE,
Zomerstraat 206

tegen :

de POST.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Sofia DE MEUTER op 23 mei 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van haar dienstchef waarbij haar een B-evaluatie wordt toegekend voor het jaar 1996;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, er van van Advocaat M. BUEKENS, die verschijnt voor verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is sinds februari 1994 in dienst van de Post, alwaar zij van februari 1995 tot begin april 1997 deel uitmaakte van de juridische dienst. Sindsdien is zij voorlopig benuttigd bij de cel Interne Audit na te zijn geslaagd in de interne selectieproeven die daartoe werden ingericht. Zij kon nog niet definitief worden gemuteerd bij gebrek aan kader voor die cel.

1.2. Verzoekster kreeg voor 1995 een A-evaluatie. Die evaluatie wordt krachtens het statuut van de post-ambtenaren toegekend wanneer het betrokken personeelslid de beoordeling A heeft gekregen met betrekking tot alle evaluatiecriteria.

Daar het diensthoofd van de juridische dienst eind januari 1997 nog geen aanvang had gemaakt met het toekennen van de evaluaties voor 1996, vroegen verzoekster en drie collega's een gezamenlijk onderhoud aan met het diensthoofd over de problematiek van de

evaluatie. Dit onderhoud werd toegestaan op 31 januari 1997, dit is op de laatste dag dat de evaluaties volgens het statuut konden toegekend worden.

Van het verloop van dit onderhoud geven de partijen uiteenlopende versies. Volgens het proces-verbaal dat door het diensthoofd van deze vergadering werd opgemaakt en dat op 28 maart 1997 aan verzoekster ter ondertekening werd voorgelegd, heeft het diensthoofd op die vergadering ingevolge een eis van verzoekster een individueel evaluatiegesprek met haar gevoerd en haar meegedeeld dat zij een evaluatie A verdient op het vlak van kennis en rendement, doch onder de norm valt wat betreft haar kritische houding (= algemene attitudes) binnen haar werkomgeving en dat haar bijgevolg een globale evaluatie B wordt toegekend. Verzoekster zou hiermee niet akkoord zijn gegaan en het bureau hebben verlaten om terug te keren met haar syndicaal afgevaardigde.

Volgens verzoekster is die vergadering helemaal anders verlopen. Zij stelt dat het diensthoofd helemaal niet ingegaan is op haar evaluatie maar precies alleen de situatie van twee van de drie andere ambtenaren die samen met verzoekster het onderhoud hadden aangevraagd, heeft besproken. Wat verzoekster betrof zou het diensthoofd meerdere malen hebben gesteld dat het evaluatiegesprek wat haar betrof van geen belang was gezien zij toch van de Post zou weggaan waarop de andere collega's zouden hebben gereageerd dat verzoekster niet van plan was de Post te verlaten maar alleen van dienst veranderde. Volgens verzoekster zou zij ook niet met haar syndicale afgevaardigde zijn teruggekeerd vermits zij niet gesyndiceerd is. Zij heeft dan ook geweigerd het proces-verbaal te ondertekenen.

1.3. Op 3 februari 1997 maakt verzoekster aan haar diensthoofd een lijst over met elementen waarvan zij meent dat ze in aanmerking komen om als gunstige feiten te worden genoteerd op haar individuele fiche. Op

6 februari stuurt zij een aangetekende herinnering betreffende haar "aanvraag tot het laten inschrijven van mijn positieve feiten alsmede tot het bekomen van een evaluatie A".

1.4. Volgens de verwerende partij vonden er ten gevolge van die aanvragen evaluatiegesprekken met verzoekster plaats op 4 en 6 februari 1997. Volgens het daarvan opgestelde proces-verbaal herhaalde het diensthoofd in grote lijnen hetzelfde als wat reeds op 31 januari zou zijn gezegd en in verband met verzoeksters te kritische houding werd verduidelijkt dat zij als niveau 1 in zekere mate een voorbeeld moest zijn om een evaluatie A te verdienen en het niet haar taak is dagelijks kritiek te uiten op de juridische dienst en zijn medewerkers en op de leiding van de Post. Het proces-verbaal vervolgt dat verzoekster deze opmerking negeert en een ontwijkend antwoord geeft op de punten van negatieve ingesteldheid, gebrek aan overleg en participatie tegenover medewerkers en onmiddellijke chef.

Volgens verzoekster ging het niet om evaluatiegesprekken bedoeld in artikel 34, maar betrof het de evaluatie van de werking van de dienst naar aanleiding van een nota die het diensthoofd over haar dienst diende te maken ten behoeve van de gedelegeerd bestuurder.

1.5. Op 24 februari 1997 schrijft het diensthoofd aan verzoekster dat zij haar nota van 3 februari 1997 en haar aangetekende brief van 6 februari 1997 met het verzoek de daarin vermelde gunstige feiten of bevindingen te noteren op haar individuele fiche van 1996, goed heeft ontvangen. Zij stelt verder : "met genoegen geef ik hieraan gevolg (zie bijlage) en verwijs in deze naar een van onze gesprekken en in het bijzonder naar ons evaluatiegesprek van 6 februari 1997". In bijlage aan die nota gaat de individuele fiche van verzoekster

waarop verschillende gunstige feiten zijn ingeschreven. Verzoekster brengt daarvan een op 24 maart 1997 voor eensluidend verklaarde copie naar voor waarop feiten voorkomen die gedateerd zijn van 25 oktober 1996 tot 9 december 1996.

1.6. Op 25 februari 1997, de daaropvolgende dag dus, schrijft verzoekster aan haar diensthoofd dat nu de gunstige feiten op haar individuele fiche werden ingeschreven en de procedure die door artikel 34 wordt voorgeschreven ingeval van weigering om een evaluatie A toe te kennen niet werd gevolgd, zij besluit dat haar een A-evaluatie werd toegekend. Zij vraagt daar zo vlug mogelijk bevestiging van te bekomen.

1.7. Op 13 maart 1997 richt verzoekster dan een aangetekend schrijven tot de directeur-generaal van het algemeen secretariaat, met copie aan de voorzitter van de raad van bestuur, de gedelegeerd bestuurder, de bestuurder-directeur Algemene Audit, de bestuurder-directeur van het personeel en het diensthoofd, waarin zij stelt dat zij nog steeds niet weet welke evaluatie haar werd toegekend, maar dat zij via informele kanalen meent te moeten begrijpen dat het een B-evaluatie is. Zij verzoekt haar schrijven te beschouwen als een willig beroep bij de hiërarchische overste. Zij brengt elementen aan die volgens haar nopen tot een A-evaluatie en uit kritiek op de wijze waarop de beslissing van haar diensthoofd is genomen.

Het diensthoofd antwoordt op 21 maart 1997 aan directeur-generaal PIRSON :

"De individuele fiche van 1996 werd me nog niet terugbezorgd door Mevr. S. DE MEUTER. Deze werd haar bezorgd bij nota dd. 3 februari 1997 door mij.

Ik dring nogmaals aan bij haar en zal bij ontvangst daarvan uitleg verschaffen op uw verzoek vermeld in rand".

1.8. Op 28 maart stuurt het diensthoofd aan verzoekster een brief die luidt als volgt :

- "1. Hierbij gaat uw individuele evaluatiefiche 1996 (cf. art. 30 Personeelsstatuut POST - bijlage 1) terug zonder visum van de onmiddellijke chef.
De gunstige feiten of bevindingen zijn correct. De datum van inschrijving niet !
Het is immers slechts op 3 februari 1997 en ingevolge uw aangetekende brief van 6 februari 1997 (= afschrift van brief van 3 februari 1997) dat U me verzocht deze in te schrijven. Conform art. 35 Personeelsstatuut diende de individuele evaluatiefiche terug bezorgd binnen de 10 dagen en de evaluatie door de evaluator toegekend.
2. Verzoek het proces-verbaal van onderhoud dd. 31 januari 1997 omtrent uw evaluatie te ondertekenen (zie bijlage 2)".

De verwerende partij brengt de bijlage bij die brief, namelijk de individuele evaluatiefiche, niet voor, maar verzoekster legt een met de hand ingevulde fiche voor waarop de vermeldingen in de kolom datum duidelijk zijn uitgewist.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster in een eerste onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat ze ten gevolge de haar

toegekende B-evaluatie en de daaraan gekoppelde evaluatie van haar professionele kwaliteiten het risico loopt niet opnieuw voorlopig te worden benuttigd bij de cel interne audit of niet definitief naar die cel te worden gemuteerd;

2.1.2. Overwegende dat het ingeroepen risico op moeilijk te herstellen ernstig nadeel, afgezien van het gegeven dat de realisatie ervan als al te hypothetisch voorkomt, niet op rechtstreekse wijze voortvloeit uit de bestreden beslissing, maar wel uit nog te nemen beslissingen betreffende verlenging van de voorlopige benutting bij de cel Interne Audit of betreffende mutatie naar die cel; dat het aangevoerde risico op nadeel bijgevolg niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zoals vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat zij ten gevolge van de toegekende evaluatie niet met het nodige gezag zal kunnen optreden en dat de evaluatie een invloed zal hebben op het auditwerk en tot minder hoge prestaties aanleiding zal geven, wat dan weer een invloed zal hebben op latere evaluaties;

2.2.2. Overwegende dat de evaluatie van een ambtenaar een gegeven is uit zijn persoonlijk dossier dat normalerwijze niet in de openbaarheid komt, zodat de toegekende beoordeling geen invloed kan hebben op het gezag waarmee verzoekster bij de vervulling van haar audittaken optreedt; dat te dezen de toegekende B-evaluatie nog steeds betekent dat verzoekster haar taak op een bevredigende wijze heeft uitgeoefend; dat, gelet op die omstandigheid, een aantasting van haar gezag des te minder te vrezen valt;

Overwegende dat verzoekster niet duidelijk maakt waarom haar evaluatie op zich tot mindere prestaties zal leiden;

Overwegende dat verzoekster derhalve door het aanvoeren de hogervermelde gegevens niet aantoonst dat de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.3.1. Overwegende dat verzoekster in een derde onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat de voor 1996 toegekende evaluatie een nadelige invloed zal hebben op toekomstige evaluaties;

2.3.2. Overwegende dat, nog afgezien het gegeven dat niet mag worden aangenomen dat de bevoegde dienstchef zich bij de toekenning van een nieuwe beoordeling zal laten leiden door de vroegere beoordeling en niet door de dienstprestaties van het jaar waarop de beoordeling slaat, het aangevoerde nadeel, in de veronderstelling dat het zich zou realiseren, niet zijn rechtstreekse oorsprong vindt in de bestreden beslissing maar wel in latere beslissingen; dat derhalve niet is voldaan aan het wettelijke vereiste dat het nadeel moet voortspuiten uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf;

2.4.1. Overwegende dat verzoekster in een vierde onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat zij haar dienstgedrag zal moeten wijzigen in het licht van de evaluatie van haar diensthoofd, wat evenwel, in geval van vernietiging van de bestreden beslissing, tot gevolg zou kunnen hebben dat juist op grond van dat gewijzigd dienstgedrag een B-evaluatie zal worden toegekend;

2.4.2. Overwegende dat de argumentatie van verzoekster enkel kan slaan op haar dienstgedrag tijdens de periode nadat ze kennis heeft gekregen van de betwiste

evaluatie, dit is naar eigen zeggen op 28 maart 1997; dat verzoekster evenwel sinds 2 april 1997 geen deel meer uitmaakt van de juridische dienst, maar voorlopig is benuttigd in de cel Interne Audit; dat zij derhalve niet meer werkt onder het diensthoofd die de betwiste beoordeling heeft toegekend; dat de bijzondere aard van een audit-dienst overigens specifieke attitudes en vaardigheden onderstelt, zodat de gehanteerde evaluatiecriteria dan ook wezenlijk zullen verschillen van die gehanteerd ten aanzien van ambtenaren werkzaam op de juridische dienst; dat de argumentatie van verzoekster op dat punt niet kan worden aangenomen;

2.5.1. Overwegende dat verzoekster in een vijfde onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat haar positie binnen de cel Interne Audit door de betwiste beoordeling wordt ondergraven;

2.5.2. Overwegende dat de argumentatie van verzoekster uitgaat van een pure veronderstelling die door geen enkel concreet gegeven wordt ondersteund; dat op grond van zulk een veronderstelling niet tot de aanwezigheid van een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden besloten;

2.6.1. Overwegende dat verzoekster in een zesde onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat haar professionele faam door de bestreden beslissing wordt aangetast, gegeven dat nog wordt verergerd door de beschuldiging die vervat zou zijn in de brief van 28 maart 1997, als zou verzoekster zelf haar evaluatiefiche hebben opgesteld;

2.6.2. Overwegende dat een B-evaluatie krachtens artikel 29 van het statuut van de postambtenaren betekent dat de betrokken ambtenaar zijn ambt op bevredigende wijze bekleedt; dat een B-evaluatie bijgevolg geen afkeuring van de ambtsvervulling door de betrokken

ambtenaar inhoudt; dat, naar eigen zeggen van verzoekerster, de toekenning van een A-evaluatie de uitzondering is en die van een B-evaluatie de regel; dat gelet op die omstandigheden de aantasting van de professionele faam van verzoekerster moet worden gerelativeerd; dat de bestreden beslissing in ieder geval geen dermate ingrijpend moreel nadeel veroorzaakt dat een vernietiging het veroorzaakte nadeel niet meer zou kunnen wegnemen;

Overwegende dat het nadeel dat verzoekerster lijdt door de vermeende beschuldiging dat zijzelf haar evaluatiefiche heeft opgesteld, los staat van de beslissing tot toekenning van een B-evaluatie;

Overwegende dat de door verzoekerster in het zesde onderdeel van haar uiteenzetting aangebrachte gegevens niet toelaten te besluiten tot de aanwezigheid van de tweede schorsingsvoorwaarde;

2.7.1. Overwegende dat verzoekerster in een zevende onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat de betwiste evaluatie haar wetenschappelijke geloofwaardigheid in het gedrang brengt;

2.7.2. Overwegende dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen de professionele en de wetenschappelijke activiteiten van verzoekerster; dat niet in te zien valt hoe de betwiste beoordeling de wetenschappelijke faam of carrière van verzoekerster zou kunnen schaden, zeker nu de intellectuele capaciteiten van verzoekerster bij haar beoordeling als zeer positief werden gewaardeerd en de aangevochten beoordeling enkel steunt op haar vermeende kritische houding binnen de dienst; dat bovendien de aan verzoekerster toegekende beoordeling, die tot haar persoonlijk dossier behoort, normalerwijze zelfs niet zal zijn gekend in de wetenschappelijke kringen; dat bijgevolg de in dat onderdeel van het verzoekschrift ontwik-

kelde argumenten niet kunnen doen besluiten tot de aanwezigheid van de tweede schorsingsvoorwaarde;

2.8.1. Overwegende dat verzoekster in een achtste onderdeel van haar uiteenzetting aanvoert dat zij ten gevolge de betwiste evaluatiebeslissing de kwalificatie "uitzonderlijke kracht" verliest zodat zij in de toekomst benoemingen of bevorderingen dreigt te ontlopen wanneer zij in concurrentie komt met ambtenaren die wel een A-evaluatie behaalden; dat verzoekster in dit verband meer bepaald gewag maakt van haar voornemen in de toekomst te kandideren voor de functie van mandaathouder;

2.8.2. Overwegende dat het ingeroepen risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet op rechtstreekse wijze voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar wel uit een toekomstige beslissing, met name de eventuele benoeming of bevordering van een concurrent; dat het aangevoerde risico op nadeel bijgevolg niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zoals vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten;

2.9.1. Overwegende dat verzoekster nog aanvoert dat de toekenning van een B-evaluatie een A-evaluatie een bijkomend negatief element inhoudt, met name de "dalende lijn van evaluatie";

2.9.2. Overwegende dat verzoekster op geen enkele wijze aantoonst waarom uit dat gegeven een risico van moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden afgeleid;

2.10. Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat, aangezien niet is voldaan aan de tweede, cumulatieve voorwaarde vervat in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig Artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.